

آخرین انقلاب، انقلابی آخر رویکردی تطبیقی براندیشه مهدویت

فرح رامین

سخن ناشر

با پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی و در عصر جهانی شدن ارتباطات، پرسش‌ها و چالش‌های نوینی در حوزه علوم انسانی فرا روی اندیشمندان مسلمان قرار گرفت که همه به نوعی برخاسته از مسئولیت دشوار حکومت در این عصر است؛ دورانی که پای‌بندی به دین و سنت در مدیریت همه‌جانبه کشورها بسیار چالش‌برانگیز می‌نماید. از این‌رو مطالعات و پژوهش‌های به‌روز، جامع، منسجم و کاربردی در حوزه دین، بر اساس معیارهای معتبر جهانی و عمق و اصالت اندیشه‌های ناب، باسته و ضروری است و جلوگیری از انحرافات فکری و تربیتی پژوهندگان حوزه دین، مهم و مورد عنایت تمامی بینان‌گذاران این شجره طیّبه، به‌ویژه معمار بزرگ انقلاب اسلامی، امام خمینی ره و مقام معظم رهبری (دام ظله العالی) می‌باشد.

«جامعة المصطفى علیه السلام العالمية» برای تحقق این رسالت خطیر و در مسیر نشر معارف ناب محمدی علیه السلام «مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی علیه السلام» را تأسیس کرده است.

اثر حاضر با عنوان آخرين انقلاب، انقلابي آخر (رويکردي تطبيقي بر اندیشه مهدويت) حاصل پژوهش سرکار خانم فرج رامين، کوششی است در به ثمر رساندن گوشاهی از این اهداف متعالی.

در پایان لازم می‌دانیم تلاش همه عزیزانی را که در نشر این کتاب سهمی داشته‌اند، سپاس گزارده، ارباب فضل و معرفت را به یاری بخوانیم تا ما را از دیدگاه‌های سازنده خویش بهره‌مند سازند.

مرکز بین‌المللی
ترجمه و نشر المصطفی علیه السلام

فهرست مطالب

۱۳	مقدمه مؤلف
۲۳	فصل اول: انقلاب مهدوی و انقلاب‌های معاصر
۲۴	۱. مفهوم انقلاب
۲۷	۲. ویژگی‌های انقلاب مهدوی
۲۷	۲.۱. انقلاب مهدوی، حرکتی سریع و مردمی
۲۷	۲.۲. انقلاب مهدوی، همراه با خشونت
۳۱	۲.۳. انقلاب مهدوی، در جهت تغییر ارزش‌ها و ساختارها
۳۱	۳. ارکان وقوع انقلاب
۳۳	۳.۱. مردم
۳۶	۳.۱.۱. ایجاد نارضایتی عمومی پیش از وقوع انقلاب براساس دیدگاه نظریه پردازان انقلاب
۳۸	۳.۱.۱.۱. مارکس
۳۸	۳.۱.۱.۲. الکسی دو توکویل
۳۹	۳.۱.۱.۳. جیمز دیویس
۴۰	۳.۲.۱. ایجاد نارضایتی عمومی پیش از انقلاب مهدوی
۴۶	۳.۲.۲. رهبری
۴۹	۴.۱.۰. ویژگی‌های رهبری در انقلاب مهدوی
۵۱	۴.۲.۰. نقش امام خمینی <small>رهبر انقلاب اسلامی</small>

۵۶.....	۳.۰.۳. ایدئولوژی
۶۰.....	سیره تربیتی و اخلاقی
۶۱.....	سیره اجتماعی
۶۱.....	سیره سیاسی
۶۱.....	سیره مدیریتی
۶۲.....	سیره اقتصادی
۶۲.....	سیره علمی
۶۳.....	فصل دوم: انسان کامل عرفا و ابرانسان نیچه
۶۴.....	۱. نیچه
۷۲.....	۱۰.۱. کیستی ابرانسان نیچه
۷۶.....	۱۰.۲. چیستی ابرانسان نیچه
۷۶.....	۱۰.۲.۱. مظہرمیل به قدرت
۷۷.....	۱۰.۲.۲. فراخواننده ارزش‌های مادی
۷۸.....	۱۰.۲.۳. جانشین خدا
۸۰.....	۱۰.۳. چرایی وجود ابرانسان نیچه
۸۱.....	۱۱. رابطه ابرانسان نیچه با انسان کامل از دیدگاه عرفا
۸۵.....	۱۱.۱. کیستی انسان کامل
۸۹.....	۱۱.۲. چیستی و چرایی وجود انسان کامل
۸۹.....	۱۱.۲.۱. هدف خلقت
۹۰.....	۱۱.۲.۲. روح عالم
۹۱.....	۱۱.۲.۳. حافظ عالم
۹۲.....	۱۱.۴. خلیفه الهی
۹۳.....	۱۱.۵. واسطه بین حق و خلق
۹۳.....	۱۱.۶. دلیل بروجود حق
۹۳.....	۱۱.۷. دارای قول و فعل و اخلاق نیک و معارف

۹۴.....	۸.۰.۲.۲. دارای علم لدنی
۹۵.....	۹.۰.۲.۲. دارای قدرت
۹۵.....	۱۰.۰.۲. دوري از مظاهر دنيا و دعوت کننده به يگانگي خداوند و آخرين
۹۹.....	فصل سوم: دموکراسی و مردم سالاری مهدوی
۱۰۳.....	۱. چیستی دموکراسی
۱۰۶.....	۲. دموکراسی به مثابه یک روش
۱۰۹.....	۳. ارکان دموکراسی
۱۰۹.....	۴. عقلانیت
۱۰۹.....	۲۰.۳. انسان مداری (اومنیسم)
۱۱۰.....	۳۰.۳. تکثیرگرایی (پلورالیسم)
۱۱۱.....	۴. اسلام و دموکراسی
۱۱۵.....	۱۰.۴. پیش انگاره های حکومت مهدوی
۱۱۷.....	۲۰.۴. نقش مردم در حکومت مهدوی
۱۱۹.....	۱۰.۴.۰. مقبولیت (پذیرش مردم)
۱۲۷.....	۲۰.۴.۰. بیعت
۱۳۱.....	۳۰.۰.۴. مشارکت مردم در تصمیم گیری ها
۱۳۵.....	۴۰.۰.۴. ناظارت مردم بر حکومت
۱۴۱.....	فصل چهارم: مهدویت و اخلاق جنگ و صلح
۱۴۵.....	۱. غرب و اخلاق جنگ و صلح
۱۴۵.....	۱۰.۱. تئوری جنگ مشروع
۱۴۶.....	۱۰.۱.۱. حقوق جنگ
۱۴۹.....	۲۰.۱.۱. حقوق در جنگ
۱۵۱.....	۲۰.۱. تئوری صلح طلبی
۱۵۳.....	۳۰.۱. تئوری واقع گرایی سیاسی
۱۵۵.....	۴۰.۱. تئوری بین المللی شدن

۱۵۷	۱. تئوری جهان‌ وطني
۱۵۸	۱.۱. مبانی اخلاقی تئوری جهان‌ وطني
۱۶۱	۱.۲. مبانی سیاسی تئوری جهانی وطنی
۱۶۵	۱.۳. نظریه جهان‌ وطني و جنگ
۱۶۷	۲. اخلاق جنگ و صلح در اسلام
۱۷۸	۲.۱. لزوم اخلاص در جنگ
۱۸۰	۲.۲. محدودیت زمان جنگ در اسلام
۱۸۰	۲.۳. ممنوعیت استفاده از سلاح‌ های شیمیایی
۱۸۱	۲.۴. مصونیت غیرنظمی‌ ها
۱۸۲	۳. خوش‌ رفتاری با اسیران و نهی از شکنجه و کشتن آنها
۱۸۲	۳. جنگ در عصر مهدویت
۱۹۱	فصل پنجم: ساختار معرفت در فرهنگ اتوپیای مور و آرمان شهر مهدوی
۱۹۲	۱. تامس مور و اتوپیا اندیشی
۱۹۴	۲. مفهوم شناسی
۱۹۵	۲.۱. اتوپیا
۱۹۶	۲.۲. فرهنگ
۱۹۸	۳. تعریف مختار
۱۹۹	۳. پیشینه اتوپیا اندیشی
۲۰۳	۴. ساختار معرفتی اتوپیای مور
۲۰۳	۴.۱. اومانیسم و عقلانیت ابزاری
۲۰۵	۴.۲. خدامحوری و دین‌ مداری
۲۰۶	۴.۳. پلورالیسم معرفتی و دینی
۲۰۸	۴.۴. علم‌ مداری
۲۱۰	۴.۵. عدالت‌ محوری
۲۱۲	۵. آرمان شهر مهدوی

۲۱۴.....	۶. ساختار معرفتی آرمان شهر مهدوی
۲۱۵.....	۱۰. خدامحوری و توحیدمداری
۲۱۷.....	۲۰. انسان‌شناسی
۲۱۹.....	۳۰. وحدت حقیقی ادیان
۲۲۲.....	۴۰. عقلانیت دینی
۲۲۶.....	۵۰. توسعه و گسترش علوم
۲۳۰.....	۶۰. عدالت مهدوی
۲۳۴.....	۷. نقد کلی ساختار معرفتی اتوپیای مور
۲۳۹.....	فصل ششم: هنر؛ تنها راه نجات (موعدگرایی در فلسفه هنرهايدگر)
۲۴۴.....	۱. رساله «سرآغاز اثر هنری»
۲۴۵.....	۱۰۱. دور هرمنوتیکی
۲۴۷.....	۱۰۲. اثر هنری
۲۴۸.....	الف) شیء، جوهر و حامل اعراض و اوصاف است (نظریه جوهر و عرض)
۲۴۸.....	ب) شیء کثرتی از انطباعات حسی است که از چیزی برای حواس حاصل شده است (نظریه شیء به عنوان وحدت محسوسات)
۲۴۸.....	ج) شیء، ماده صورت یافته است (نظریه ماده و صورت)
۲۴۹.....	۱۰۳. چیستی هنر
۲۵۰.....	۱۰۴. شعر
۲۵۶.....	۱۰۲. هنراز منظر تفکر اسلامی با روی کرد به اندیشه هایدگر
۲۵۹.....	۱۰۲. چیستی هنر
۲۶۱.....	۱۰۲. هستی شناسانه بودن مقوله هنر
۲۶۵.....	۱۰۲. منشأ هنر
۲۷۳.....	فصل هفتم: خانواده زمینه ساز ظهور و خانواده در مکاتب اخلاقی غرب
۲۷۶.....	۱۰۱. مفهوم شناسی و مبانی نظری

۲۷۶	۱۰. خانواده
۲۷۸	۲۰. اخلاق زمینه‌ساز
۲۷۸	۲۰.۱. اخلاق
۲۸۰	۲۰.۲. دین
۲۸۰	۳۰. رابطه اخلاق با دین
۲۸۱	۴۰. اخلاق اسلامی و اخلاق زمینه‌ساز
۲۸۳	۳۰. اخلاق در حوزه خانواده
۲۸۵	۲. اخلاق همسرداری
۲۸۵	۲.۱. اخلاق ازدواج
۲۸۵	۲.۱.۱. ازدواج در مکاتب اخلاقی غرب
۲۹۲	۲.۱.۲. اخلاق ازدواج در اسلام
۲۹۶	۲.۰. اخلاق همسری
۲۹۶	۱۰.۰.۲. محبت اساس اخلاق مسیحی
۲۹۸	۲۰.۰.۲. اخلاق همسری در اسلام
۳۱۲	۳. اخلاق در حوزه خانواده
۳۱۵	۱۰.۱. اخلاق مدیریت
۳۱۸	۱۰.۱.۱. عدالت
۳۲۰	۱۰.۱.۳. صبر
۳۲۱	۱۰.۳. امید
۳۲۲	۴۰.۱. قاطعیت
۳۲۲	۲۰.۲. اخلاق مادری
۳۲۵	۳۰.۳. اخلاق تربیت
۳۳۱	فصل هشتم: نگاهی فلسفی بر رسانه و نقش آن در انتقال فرهنگ مهدوی
۳۳۴	۱. مفهوم شناسی و مبانی نظری
۳۳۴	۱۰. ارتباط

فهرست ۱۱

۳۳۶	۲۰.۱. رسانه
۳۳۷	۲۰.۲. اقسام رسانه
۳۳۹	۲۰.۳. فرهنگ مهدوی
۳۴۱	۲۰.۴. رسانه و فرهنگ مهدوی
۳۴۲	۲. نظریه های در باب تأثیر رسانه بر پیام دینی و ارزیابی آنها
۳۴۲	۲.۱. روی کرد محتوامحور (معنامحور)
۳۴۲	۲.۱.۱. بررسی روی کرد محتوامحور
۳۴۳	۲.۱.۲. روی کرد فتاورمحور
۳۴۷	۲.۱.۲.۱. بررسی روی کرد فتاورمحور
۳۴۸	۲.۱.۲.۲. نظریه های در باب تأثیر رسانه بر مخاطب دینی و ارزیابی آنها
۳۴۹	۲.۱.۳. نظریه تزریقی
۳۵۲	۲.۱.۱.۳. بررسی نظریه تزریقی
۳۵۶	۲.۲. نظریه استحکام
۳۵۷	۲.۱.۲.۳. بررسی نظریه استحکام
۳۵۸	۳. نظریه اثرهای انباشتی
۳۵۹	۳.۱.۳.۳. بررسی نظریه اثرهای انباشتی
۳۶۰	۴. کارکردهای رسانه ها در ترویج فرهنگ مهدوی
۳۶۲	۴.۱. کارکرد دانش افزایی
۳۶۳	۴.۱.۱.۴. فرهنگ مهدوی و معرفت افزایی مستقیم رسانه
۳۶۵	۴.۲.۱.۴. فرهنگ مهدوی و معرفت افزایی غیرمستقیم رسانه
۳۶۶	۴.۲. کارکرد شورآفرینی
۳۶۸	۴.۳. کارکرد حرکت زایی
۳۶۸	۴.۱.۳.۴. همگنسازی
۳۷۰	۴.۲.۰.۳.۴. راهنمایی و رهبری
۳۷۰	۴.۳.۰.۴. غفلت زدایی و تذکر
۳۷۱	۵. پیشنهادها
۳۷۳	فهرست منابع و مأخذ

مقدمه مؤلف

آدمی با پشت سرگذاشتن تمامی فراز و نشیب‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، حقوقی، روانی و تجربه ناکارامدی و ناتوانایی انواع گوناگون انقلاب‌ها، حکومت‌ها و دولت‌ها و بایش و آگاهی از قدر خویش و نقش اساسی خود در هستی، به ضرورت وجود نظامی توانمند و فراگیر می‌رسد و با ایجاد زمینه‌های مناسب، مقدمات انقلابی ستگ را فراهم می‌آورد؛ انقلابی که پایه‌های آخرین حکومت جهانی را پی می‌ریزد. حکومتی که تا پایان تاریخ ادامه می‌یابد (آخرین انقلاب)، به دنبال انقلابی به وقوع می‌پیوندد که با داشتن عناصر گران‌سنگ، رهبری و ایدئولوژی منحصربه فرد، عظیم‌ترین و بی‌سابقه‌ترین انقلاب تاریخ است. انقلاب مهدوی با ایجاد تحولاتی اساسی و همه جانبه در وضعیت فکری، فرهنگی و اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جهان، مترقی‌ترین اندیشه در زمینه حکومت و زمامداری را به نمایش می‌گذارد (انقلابی آخر). این انقلاب بزرگ جهانی همانند دیگر انقلاب‌های اجتماعی، برآیند و مبتنی بر وجود علل و شرایط مهمی است که نه تنها با شرایط عمومی انقلاب‌ها مطابقت می‌کند، بلکه به عنوان یک «فرا نظریه» بر مجموعه شرایط ویژه‌ای تکیه می‌زند تا «آخرین حکومت جهانی» را استوار است. امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

دولتنا آخرالدول ولم يبق اهل بيت لهم دولة الا ملوكوا قبلنا... وهو قول
الله عزوجل والعاقبة للمتقين.^۱

در روایت شریف، تعبیر «آخرین دولت» علاوه بر این که مفهومی زمانی دارد، ممکن است در بردارنده مفهومی کیفی نیز باشد؛ یعنی حکومت مهدوی بهترین ساختار، ایدئولوژی و استراتژی را دارد. بنابراین هم از نظر زمانی و هم از نظر ساختار «آخرین» است.

لکل انساس دولت یربونهای ^۲ و دولتنا فی آخرالدهر تظاهر
انقلاب مهدوی هم چون منشوری است با ابعاد مختلف و همین است که به عدد منظراها و روی کردهای آن (اعتقادی، فرهنگی، تربیتی، اخلاقی، عرفانی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، تاریخی...) می‌توان از ضرورت‌های آن گفت و گو کرد. علیرغم دغدغه‌های معاصر و گرایش‌های فراوان به مطالعات در باب آینده‌پژوهی، پایان تاریخ، جهانی شدن و جهانی‌سازی و نیز شور و اشتیاق به پرداختن به مباحث منجی‌گرایی، توصیف وظایف منتظران، عصر غیبت و آرمان شهر مهدوی، مهدویت‌پژوهی در ابتدای راه قرار گرفته و به صورت مبسط گسترش نیافته است و عرصه‌ها و ظرفیت‌های بسیار زیادی در این حیطه وجود دارد که باید مورد توجه جدی محققان و اندیشمندان قرار گیرد. در طول تاریخ اسلام و به خصوص شیعه، علماء و دانشمندان بزرگ به تحقیق و مطالعه در باب مهدویت و مسائل مرتبط با آن پرداخته‌اند، اما این‌گونه مطالعات

۱. ابوسعفر محمدبن حسن طوسی، *الغیة* (تهران: نینوا، ۱۳۸۵)، ص ۴۷۲.

۲. محمدبن علی بن حسین بابویه (شیخ صدوق)، *الامالی* (قم: بنیاد بعثت، ۱۴۱۷ق)، ص ۵۷۸.

بیشتر در حوزه مطالعات تاریخی - اجتماعی و قرآنی - روایی و در بافت تفکر شیعی صورت گرفته است. این تأملات و تحقیقات با روی کردی درونی به اندیشه مهدویت پرداخته‌اند. در نگاه درونی، مهدویت، آموزه و الگویی دینی - اعتقادی محسوب می‌شود که مسائل جزئی و تفضیلی آن در درون سنت دینی خاص بررسی می‌گردد. در نگاه درون دینی به این آموزه، محقق جزء نگرو نقل محور عمل می‌کند و به آن در مجموعه باورهای کلان دینی می‌نگرد.

برخلاف مطالعات درون دینی، روی کرد برون دینی هنوز در مراحل اولیه است. در نگاه بیرونی، نگرشی کلی و بنیادی به این حوزه مطالعاتی مهم صورت می‌گیرد و موعودگرایی در سطحی وسیع تراز حیطه دین یا تفکری خاص اهمیت می‌یابد که تنها شامل مدل والگوی اعتقادی یک دین خاص نیست، بلکه پدیده‌ای فرادینی است که معطوف به آینده جهان است و با موضوعات مهمی چون آینده پژوهی، پایان تاریخ، دهکده جهانی و آمان شهرگرایی پیوند می‌خورد. در سال‌های اخیر، این روی کرد مورد اقبال مهدویت پژوهان قرار گرفته است و این نوشتار نیز با چنین روی کردی به این مهم می‌پردازد و سعی دارد نوعی منجی گرایی فیلسوفانه را در تطبیق اندیشه مهدویت با برخی جریان‌های فکری - فلسفی ارائه دهد.

نگرش تطبیقی یکی از کارآمدترین روش‌های پژوهش در حوزه برون دینی است. البته در امکان یا صحت کاربرد این شیوه در برخی از شاخه‌های معرفت اختلاف نظر وجود دارد و اساساً کسانی که سیر تاریخ را خطی می‌دانند و نه دوری، معتقد‌نند تطبیق امکان ندارد؛ زیرا هر نظام فکری

مربوط به شرایط زمانی و تاریخی خود است و هریک در فضای مکان تاریخی خاص خود رشد کرده و دو فرهنگ و دو جریان مختلف هستند که قابل مقایسه با یکدیگر نیستند. زیرا اگر آن‌ها را از زمان، مکان و فرهنگ خود جدا کنید بی معنا خواهند بود و مبانی و شیوه‌های آن‌ها با هم متفاوت است و به نتایج متفاوتی منجر می‌شوند و از این رو مقایسه امکان ندارد و یا برفرض امکان صحیح نیست. در مقابل، متفکرانی هستند که معتقدند درست است که در علوم طبیعی نمی‌توان از تطبیق سخن گفت و هندسه یا فیزیک تطبیقی وجهی ندارد؛ اما در علوم انسانی، روی کرد تطبیقی ممکن است؛ به طور مثال ادبیات تطبیقی و یا فلسفه تطبیقی قابل تصور است. حال سوال این است که اصولاً آموزه‌های دینی چون مهدویت را می‌توان از نظام جامع یک دین جدا ساخت و با تفکرات فلسفی مقایسه کرد؟ افلاطون و سقراط در حدود هزار و شش صد سال پیش رویای تحقق آرمان شهر را در سرمی پروراندند، آرمان شهری که در آن بهترین نظام‌ها و الگوهای سیاسی-اجتماعی تصویر می‌شد؛ ولی این تفکر فلسفی فرسنگ‌ها با مدینه فاضله مهدوی فاصله دارد و با ادبیات دینی که انسان کامل با ویژگی‌های معین و مشخص در تحقق چنین جامعه و شهری اقدام می‌کند، بسیار متفاوت است. اگر لازمه نگاه بیرونی به دین یا یکی از آموزه‌های آن، روش تطبیقی است و اگر ما معتقدیم در این حوزه امکان تطبیق وجود ندارد و یا برفرض امکان صحیح نیست، چگونه می‌توانیم باب دیالوگ، گفت و گو و شناساندن اندیشه‌های دینی مان را بگشائیم و آموزه مهدویت را به عنوان یک فرانظریه به جهانیان عرضه کنیم؟

واقعیت آن است که در به کارگیری روش تطبیقی در مباحث مهدویت می‌توان قائل به تفکیک شد؛ یعنی از آن جا که در نگاه درون دینی آموزه‌های یک دین با یک دیگر انسجام درونی دارند، اندیشه مهدویت از سایر آموزه‌های دین اسلام جدا نیست و هر سنت دینی غالباً مجموعه‌ای منسجم و هماهنگ از آموزه‌ها و باورها را شامل می‌گردد. از این منظر به نظر می‌رسد مطالعات تطبیقی در این حیطه امکان ندارد و نمی‌توان موعود شیعی را با تفکر فلسفی یک فیلسوف غربی دردو کفه نهاد و با یک دیگر مقایسه کرد. اما در حوزه بروندینی نه تنها روش تطبیقی ممکن و صحیح، بلکه ضروری است و این تطبیق را می‌توان به روش‌های متفاوتی انجام داد.

۱. تکیه بر اشتراک‌ها و شباهت‌ها و صرف نظر از تفاوت‌ها

ملاک تطبیق پذیری دو نظریه یا نظام فکری آن است که حداقل در ضلعی از اضلاع معرفتی با هم مماس باشند، هرچند که در بین آن‌ها در بنیانی ترین مبانی، اختلاف ماهوی وجود داشته باشد. بنابراین وجود مشترکات برای تطبیق دو یا چند امر با یک دیگر ضروری است. اما اگر مبنای تطبیق میان نظام‌ها یا آموزه‌های فکری تنها و تنها شباهت باشد و اصولاً تطبیق را به معنای شناخت و یافتن شباهت‌ها لحاظ کنیم، متهم به سطحی نگری در پژوهش هستیم. درست است که در هر دوروی کرد تطبیقی باید موضوع یا موضوعات واحدی دردو یا چند نظام فکری وجود داشته باشند و این موضوعات مشترک از یک سinx و یک مقوله باشند؛ اما گاه شاید برخی مفاهیم آن چنان با هم مغایزند که تنها در حد اشتراک لفظ

مشابهت دارند و ساختار کلی، مبانی و روش‌ها، آنچنان متفاوت باشند که مقایسه‌هایی که تنها مبتنی براین شباهت‌ها هستند، تطبیق‌هایی نادرست باشند. به نظر می‌رسد، در این‌گونه موارد اصولاً تطبیق توهمنی بیش نیست.

۲. تکیه بر تفاوت‌ها و صرف نظر از مشابهت‌ها

از شرایط پژوهش تطبیقی آن است که تطبیق میان دو یا چند نظام فکری یا تفکری باشد که علاوه بر شباهت‌ها، افتراقاتی نیز با یک‌دیگر داشته باشند؛ اگر تفاوتی در کار نباشد، دوئیتی در کار نیست که مقایسه‌ای صورت گیرد. بنابراین تفاوت‌ها به همان اندازه اشتراک‌ها در ممکن ساختن کار تطبیقی ضروری‌اند. اما اگر ما به طور کلی از نقاط تماش و موضوع با موضوع‌های مشترک چشم‌پوشی کنیم و تنها تفاوت‌ها را بزرگ‌نمایی کنیم باز هم تطبیق واقع نشده است. تکیه بر یافتن تفاوت‌ها و تمایزهای بین اموری که هیچ قرابتی با یک‌دیگر ندارند نه تنها فایده چندانی ندارد، بلکه نام تطبیق بر آن‌ها نهادن خطاست.

۳. اصل قراردادن یک نظام فکری یا تفکری خاص و یافتن مشابهت‌ها و تفاوت‌ها

گاه در پژوهش‌های تطبیقی، با در نظر گرفتن اشتراک‌ها و تفاوت‌ها یک نظام فکری را اصل قرار می‌دهند و سعی می‌کنند که با فهم آن به عنوان تفکر نهایی و ایده‌آل به معیاری دست یابند که نظام یا نظام‌های فکری دیگر را براساس آن بسنجند. این روش به مثابه روی هم گذاشتن دو صفحه دارای دو شکل متفاوت است؛ دو اندیشه مجزا از هم

مانند دو تکه کاغذ جدا از هم خواهند بود که با اصل قراردادن یکی، کاستی‌های دیگری را براساس آن تبیین می‌کنیم. در واقع در این روش غلبه یک نظام فکری را پذیرفته‌ایم و می‌خواهیم با این مقایسه نقص دیدگاه دیگر را به منظور تقویت نظام فکری مقابل، اثبات کنیم.

این روش مطالعه، مزایای خاص خود را دارد و حداقل شاید حقانیت نظام فکری پایه، برای پیروان و طرفداران آن تقویت گردد؛ اما به راستی تطبیقی نامیدن چنین روی کردی را به سختی می‌توان باور داشت. بهتر است چنین شیوه پژوهشی را جدل با مناظره بنامیم. اگر تطبیق به عنوان روشی برای روی کردی برون دینی به یک آموزه به کار می‌رود، مخاطبان آن تنها پیروان آن اندیشه در درون سنت دینی خاص نیستند؛ بلکه مخاطبانی عام دارد که به دنبال تحری حقیقتند و در این صورت پژوهش‌گر با این شیوه متهم به اثبات چیزی می‌گردد که از پیش پذیرفته است و نوعی مصادره به مطلوب در استدلال‌های وی رخ می‌دهد. ماکس مولر- بنیان‌گذار دین‌پژوهی - می‌گوید:

به جای پیروی از متكلمان - که تنها می‌خواهند درستی دین خود و اشتباه ادیان دیگر را اثبات کنند - وقت آن رسیده که روی کردی کمتر طرفدارانه اتخاذ کنیم. روی کردی که عناصر، الگوها و اصولی را جستجو می‌کند که در ادیان همه زمان‌ها و مکان‌ها به طور یکسان یافته می‌شود.^۱

۱. دبیل پالس، هفت نظریه در باب دین، محمد عزیز بختیاری (قم: انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ره، ۱۳۸۵)، ص ۲۱ - ۲۲.

۴. توجه به مشابهت‌ها و تفاوت‌ها به طور هم‌زمان با برقراری گفت‌وگو و دیالوگ میان دونظام فکری از طریق روش پدیدارشناسانه

در این روش سعی می‌شود با تطبیق نظام‌های فکری، به وحدت ذاتی‌ای که در پس آن‌ها نهفته است، دست یابیم و به یک چشم‌انداز کلی نظام‌مند برسیم. در واقع در این روش، تطبیق یعنی یافتن ذات و گوهریک معنا که در صدف‌های مختلف قرار گرفته است. درست است که صدف‌ها در رساندن ما به گوهر سهم مهمی ایفا می‌کنند، اما محقق در روی کرد تطبیقی سعی دارد این ظاهر متفاوت را به کناری نهد و به کنه دست یابد. باید از صدف‌ها به گوهر رسید و سپس هم‌زبانی و دیالوگ بین دونظام برقرار کرد و سرانجام به داوری نشست.

روی کرد تطبیقی پدیدارشناسانه به دین در آثار دین پژوهان برجستهٔ معاصر چون میرجا الیاده، هانری کربن، رولف اتو، فریدریک هیلس، اتین ژیاسون و آنه ماری شیمل وجود دارد. در شیوهٔ پدیدارشناسی، محقق می‌کوشد تا با شناخت پدیده و تأثیرات و آثاری که آن پدیده می‌تواند بر فرد و جامعه داشته باشد به کانون یک دین وارد شود و به درونی ترین امر مقدس هر دین دست یابد.^۱ در این نگاه به جای رد و اثبات یک تفکر یا نظام فکری که روشی استدلال‌گرایانه است و به جای سخن گفتن از صدق و کذب یک نظام، به این موضوع می‌پردازیم که در زوایای پنهان این تفکر چه قرابت و هم‌دلی با دیگر نظام فکری مفروض وجود دارد. روش پدیدارشناسانه، روشی است که در آن به قول هایدگر سعی می‌شود موقعیتی فراهم شود که خود

۱. آنه ماری شیمل، تبیین آیات خداوند: نگاهی پدیدارشناسانه به اسلام، عبدالرحیم گواهی (تهران: دفترنشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۷) ص ۳۶.

شی، خود را نشان دهد و با مفاهیم نارسا و مبهم در خفا و حجاب نیفتد. وقتی که یک مرد جنگلی، از جنگل صحبت می‌کند یا یک اهل کویر، از کویر صحبت می‌کند، باید پرسید آن جنگل و آن کویر برای آن‌ها چگونه پدیدار می‌شوند؛ نه این‌که ما به آن‌ها از ورای مفاهیم پیش ساخته شده بنگریم و هیچ تأویلی نکنیم.^۱

ما در این اثر که حاصل مقاله‌های متعدد در طول سالیان گذشته می‌باشد، سعی داریم نمونه‌ها والگوهایی را عرضه کنیم که چگونه می‌توان در عرصه بروندینی، نگاهی تطبیقی و پدیدارشناسانه به آموزه مهدویت داشت. در مقایسه بین اندیشه مهدویت شیعی با منجی‌گرایی فلسفی تفکر غرب، هدف این بوده است که مؤلفه‌های اصلی این پدیده خود را بنمایاند و این اندیشه «خودش» را به جهانیان نشان دهد یا «بگزارد» در معرض دید هر متفکر آزاداندیشی قرار گیرد. در این نمونه کارها والگوها کوشیده‌ایم بدون آن که درباره صدق و کذب اندیشه غربی به داوری و قضاوت بنشینیم به توصیف آن پردازیم و با آن ارتباط برقرار کنیم و نوعی هم‌زبانی و هم‌دلی میان نظام‌های فکری در آموزه منجی‌گرایی را تصویر نمائیم و به روح مشترک این‌گونه تفکرات دست یابیم.

ای بس‌اپنادو ترک هم‌زبان

ای بس‌اپنادو ترک چون بیگانگان

پس، زبان هم‌دلی خود دیگراست

هم‌دلی از هم‌زبانی بهتر است

رامین (دانشیار دانشگاه قم)

۱. موریس کوروز، فلسفه هایدگر، محمد نوالی (تهران: حکمت، ۱۳۷۸)، ص ۲۶-۲۵.